

Prezenta lucrare conține _____pagini

SIMULARE
EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU
ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

Anul școlar 2022 – 2023
Limba și literatura română
Varianta 1

Numele:.....

Inițiala prenumelui tatălui:

Prenumele:.....

Școala de proveniență:

Centrul de examen:

Localitatea:

Județul:

Nume și prenume asistent	Semnătura

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ȘI LITERE)	NUMELE ȘI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

**Toate subiectele sunt obligatorii.
Se acordă zece puncte din oficiu.
Timpul de lucru efectiv este de două ore.**

SUBIECTUL I**(70 de puncte)**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

Tatăl meu era posomorât și nu scotea un cuvânt mergând pe lângă cai. Nu se uita la mine, se ferea de ochii mei, a căror expresie îl împiedica, pesemne, să înțeleagă avertismentele turburi pe care le simțea zdruncinându-i credința în steaua mea. Ce eram eu? Ce putea să-i spună lui încrederea naivă a unui băiat că într-acolo unde mergeam ne aștepta lumea cu brațele deschise, să confirme adevărul înzestrării fiului din căruță, de care în sat nimeni nu se mai îndoia demult? Și dacă toată lumea se înșela?

Rămase câțva timp tăcut fără să mă privească. Îmi puse însă mâna lui mare pe picior și mă mângâie cu o milă nesfârșită pe care a trebuit să treacă douăzeci de ani ca s-o înțeleg. Apoi îmi spuse cu o duioșie izvorâtă numai din tristețea pricinuită de hărțuiala la care îl supunea de la o vreme familia noastră cu trei soiuri de copii, și pe care numai eu și mama i-o cunoșteam.

— Domnule, unde ne ducem noi acum?

Am înțeles fără să mă turbur ce vrea să spună: era oare asta drumul nostru? Ne duceam bine acolo unde ne duceam? Cine ne spunea nouă că din zecile de căruțe care se îndreptau ca și a noastră spre orașul de munte cu renumita lui școală, a noastră nu va face parte din cele care se vor întoarce cu speranțele pierdute?

— Îți pun această întrebare, a continuat el ca și cum mi-ar fi spus pentru întâia oară ceea ce avea să urmeze, când de fapt totul fusese demult răsucit pe toate fețele, ca să știi că n-ajunge să reușești să treci din trei sute, câți am auzit că sunt înscriși, printre cei patruzeci admiși. Trebuie să fii printre cei șapte-opt cu bursă. Fără bursă nu pot să te țin!

Mi-am dat capul pe spate:

— Heeee! Și d-ai-a ai tras tu căruța la marginea drumului! Din mers nu puteai să-mi spui, heeee! Și l-am arătat cu mâna ca să-l mai vadă și alții și am continuat să behăi.

— Nu, că putem să întoarcem caii și să ne ducem acasă! a zis el atunci cu simplitate, vrând parcă, cu o ultimă efortare, să rămână în mijlocul acestei simplități care ne-ar fi izbăvit de toate grijile și de toate temerile. Spunem că n-au mai fost locuri și gata. Altfel îți închipui ce rău o să fie. Ce-o să te faci tu, cum o să te arănești? Lăsând la o parte faptul că n-o să se poată să nu-ți pese de toți proștii care or să râdă de tine.

Mă uitam la el și ca totdeauna glasul cu care îmi spunea aceste cuvinte mă făcu să înțeleg mai puțin

ceea ce spunea. Cum o spunea, asta era uimitor. O veșnică surpriză. Reieșea în acele clipe că lumea n-ar fi atât de greu de suportat, dacă n-ar fi împănată cu proști. Ei, ce-o să fac? Sunt eu în stare, așa ca el, să nu-mi pese de ei? N-o să fiu, cum o să fiu? Sunt un copil, puțini sunt cei care cu adevărat se pricep să le facă față. Și atunci?

— Și ce vrei tu acum de la mine?

— Te întreb. Știi?!

— Ce să știu?

— Cum ce să știi? Păi despre ce vorbim noi aicea? Știi tu carte?

Am tăcut. Cum puteam să-i alung îndoielile? Să-i spun că știu să rezolv ecuații de gradul întâi, sau că știu toată istoria Evului Mediu așa cum se predă ea în clasa a doua de liceu?

— Ia spune-mi tu mie, aici, a zis el atunci tresărind parcă și el însuși că această idee nu-i venise mai demult în minte, care sunt bogățiile țării?

Voia să mă examineze el, să audă cu urechile lui că știu și să se liniștească.

— Care sunt bogățiile țării? Eeee! Heeee!

Și l-am arătat iar cu mâna, să fie martori și alții, și să râdă și ei de întrebarea lui. A început să râdă el însuși, redevenind senin și a pus mâna pe hățuri. Convingerea mea îl subjugase.

La Câmpulung am ajuns pe seară și am tras sub șoproanele unui han.

(Marin Preda, „Viața ca o pradă”)

• a arăni –variantă populară a verbului „a hrăni”, a se întreține

Textul 2

Febra examenelor se apropie. Ca în fiecare an, în familiile cu copii care susțin examene, atenția vizează prioritar maximizarea șanselor către o notă cât mai bună.

Emoțiile afectează memoria și procesul de învățare.

Fiecare dintre examenele pe care copilul le susține nu reprezintă un punct final – examenele sunt parte dintr-o traiectorie, un drum care îl va face să știe mai mult, să devină mai competent într-un domeniu de cunoaștere, dar și, pe ansamblu, competent în a învăța.

Examenele, cu toate că sunt de natură sumativă, pot fi privite ca experiențe din care învățăm. Această schimbare de perspectivă va ușura, parțial, stresul generat de examene și, în același timp, îl va ajuta pe copil să găsească motivație și să dea sens procesului de recapitulare pentru examene.

Unele metode de învățare și recapitulare sunt mai eficiente decât altele.

a) Repetarea spațiată

Multe ore de studiu înaintea unui test nu ajută la fixarea informației atât de bine ca același număr de ore alocat, dar distribuit pe o perioadă mai lungă.

b) Practica de recuperare din memorie

Recitirea notițelor sau a lecției din carte este mai puțin eficientă decât recuperarea din memorie a informației stocate. Cum știe un elev că a înțeles? Doar atunci când el poate să demonstreze această înțelegere. Cum demonstrează înțelegerea? Explicând un concept unui coleg. Aplicând acest concept într-o situație nefamiliară. Sintetizând și creând o hartă mentală a conexiunilor conceptelor dintr-o unitate de învățare.

c) Metoda intercalării conceptelor

Rezolvând multe probleme de același tip este mai puțin eficient decât alternând problemele din mai multe capitole sau alternând recapitularea la limba română cu cea la matematică.

d) Cea mai importantă competență este aceea de a învăța să înveți.

„Nu tot ce contează se poate măsura și nu tot ce se poate măsura contează” (Einstein) – vă invit să priviți pregătirea pentru examene ca pe o perioadă în care copiii vor fi mai bine pregătiți nu doar pentru a lua o notă mai mare acum, ci vor dezvolta competențe și aptitudini pe care le vor folosi tot restul vieții.

(<https://spotmedia.ro/stiri/educatie/se-apropie-examenele-cum-poti-ajuta-copilul-sa-invete-eficient>)

A.

1. Notează, din textul 2, două metode de recapitulare eficientă.

2 puncte

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.

Tatăl este posomorât pentru că:

- a) nu cunoște drumul pe care merg;
- b) se vor face de râs dacă nu va fi între primii șapte copii admiși cu bursă;
- c) băiatul lui nu este înzestrat;
- d) se teme că, dacă nu obține bursă, băiatul lui nu va reuși să supraviețuiască la școală cu banii puțini primiți de acasă.

Răspunsul corect:

2 puncte

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

Cea mai importantă competență a elevului este:

- a) aceea de a rezolva probleme de matematică;
- b) aceea de a rezolva teste de antrenament;
- c) aceea de a învăța să învețe;
- d) aceea de a memora cât mai multe informații.

Răspunsul corect:

2 puncte

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.

Cea mai bună metodă de a înțelege o lecție este:

- a) să citească de multe ori notițele din caiet;
- b) să facă o hartă mentală a conexiunilor conceptelor dintr-o unitate de învățare;
- c) să o repete cu câteva ore înainte de examen;
- d) să o memoreze.

Răspunsul corect:

2 puncte

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili dacă este adevărat sau fals, bazându-te pe informațiile din cele două texte.

6 puncte

Enunțul	Adevărat	Fals
Textul 1		
Tatăl crede că școala către care se îndreaptă nu este bună pentru băiatul lui.		
Băiatul știe să rezolve ecuații de gradul întâi.		
În urma examenului, vor fi admiși 300 de elevi.		
Textul 2		
Elevul poate să se asigure că a înțeles lecția explicându-i-o unui coleg.		
Emoțiile nu afectează memoria și procesul de învățare.		
Examenul nu reprezintă un punct final, ci doar o parte dintr-o traiectorie.		

6. Precizează, în două – trei enunțuri, o trăsătură morală a tatălui, identificată în fragmentul de mai jos, și mijlocul de caracterizare, ilustrându-l cu o secvență:

„Rămase câtva timp tăcut fără să mă privească. Îmi puse însă mâna lui mare pe picior și mă mângâie cu o milă nesfârșită pe care a trebuit să treacă douăzeci de ani ca s-o înțeleg. Apoi îmi spuse cu o duioșie izvorâtă numai din tristețea pricinuită de hărțuiala la care îl supunea, de la o vreme, familia noastră cu trei soiuri de copii și pe care numai eu și mama i-o cunoșteam.

— *Domnule, unde ne ducem noi acum?*”

6 puncte

7. Prezintă, în minimum 30 de cuvinte, un element de conținut comun celor două texte date, valorificând câte o secvență relevantă din text.

6 puncte

8. Crezi că părinții ar trebui să se implice în alegerea unei școli potrivite pentru copiii lor? Motivează-ți răspunsul, în 50 – 100 de cuvinte, valorificând textul 1.

6 puncte

9. Asociază fragmentul din „*Viața ca o pradă*” de Marin Preda cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o valoare morală/culturală comună, prin referire la câte o secvență relevantă din fiecare text. **6 puncte**

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Conțin diftongi toate cuvintele din seria:

- a) „mergeam”, „duceam”;
- b) „pricinuită”, „familia”;
- c) „eu”, „mea”;
- d) „eram”, „simțea”.

Răspunsul corect:

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Seria care conține doar cuvinte derivate este:

- a) „brațele”, „adevărul”, „drumul”;
- b) „pierdute”, „admiși”, „totul”;
- c) „să behăi”, „simplitate”, „nesfârșită”;
- d) „întâia”, „trei sute”, „patruzeci”.

Răspunsul corect:

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Cuvintele subliniate din enunțul „A început să râdă el însuși, redevenind senin și a pus mâna pe hățuri. Convingerea mea îl subjugase.” sunt utilizate, în ordine, cu:

- a) sens figurat, sens propriu;
- b) sens propriu, sens figurat;
- c) sens propriu, sens propriu;
- d) sens figurat, sens figurat.

Răspunsul corect:

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.

2 puncte

Sinonimul cuvântului „senin” din secvența „A început să râdă el însuși, redevenind senin și a pus mâna pe hățuri.” este:

- a) clar;
- b) limpede;
- c) liniștit;
- d) însořit.

Răspunsul corect:

5. Transcrie, din fragmentul următor, trei verbe aflate la trei moduri diferite, pe care le vei preciza: „- Ia spune-mi tu mie, aici, a zis el atunci tresărind parcă și el însuși că această idee nu-i venise mai demult în minte, care sunt bogățiile țării?”

6 puncte

Voia să mă examineze el, să audă cu urechile lui (...)

6. Alcătuieste o propoziție interogativă, în care substantivul „tată” să fie în cazul vocativ (a) și o propoziție enunțiativă, în care substantivul „examen” să aibă funcția sintactică de nume predicativ în cazul acuzativ (b). **6 puncte**

(a) _____

(b) _____

7. Indică numărul de propoziții din enunțul „Tatăl meu era posomorât și nu scotea un cuvânt mergând pe lângă cai.” și menționează tipul de raport sintactic care se stabilește între ele. **6 puncte**

8. Completează enunțurile cu formele corecte ale cuvintelor indicate în paranteză. **6 puncte**

Nicăieri nu a fost timp în cele o mie de pagini ale *Moromeților* să povestesc călătoria _____ (pronumele relativ „care”, cazul acuzativ) a făcut-o Niculae, erou _____ (pronumele relativ „care”, cazul genitiv) copilărie era a mea, cu tatăl _____ (adjectiv pronominal posesiv, persoana a III-a, singular, masculin, acuzativ), la vârsta de doisprezece ani, la Câmpulung, unde dorința _____ (pronume personal, persoana a III-a, singular, masculin, genitiv) de a evada din familie și din sat trebuia să devină un fapt. În realitate, _____ (adjectiv pronominal demonstrativ de apropiere, feminin, singular, nominativ) călătorie avea să se termine cu _____ (substantivul „eșec”, singular, acuzativ, articulat cu articol nehotărât) prin care însă soarta mă ferea de o prăbușire.

